

ELS KOREANS NO ESTAN PER A CONYES

Atac nuclear a qualsevol que atempti contra el Kimet

Negre sobre blanc, ben escrit i signat. Ara imagineu, un sonat, per exemple, alemany (hi ha diversos antecedents), que decideix atacar el gran líder suprem (pràcticament diví) Kim Jong-un. Doncs bé, la primera cosa que farien els koreans, abans i tot d'enterrar el seu líder, seria bombardejar amb caps nuclears tota Alemanya, de dalt a baix. Ens atrevim a dir que és una resposta, potser un pèl massa expeditiva, però també cal reconèixer que la mort del Jong-un seria tota una llàstima. No n'hi ha gaires, com ell, i la humanitat necessita preservar aquests espècimens singulars. Això mateix.

Segur que, des de la promulgació de la nova llei, Jong-un respira molt més tranquil; n'hi ha que asseguruen que ara ja mira per la finestra del bún-

quer (que dona al passadís del búnquer) dos cops al dia. Si ha de sortir a alguna altra cosa, hi envia els dobles, que lògicament té per parelles. En tot cas, una abraçada molt forta (sense cap intenció de fer mal) a l'estimadíssim líder koreà.

PD. L'ús de la k no és cap falla ortogràfica involuntària (prou que en fem), sinó pur homeatge a la nostra revista i al bo del Kimet.

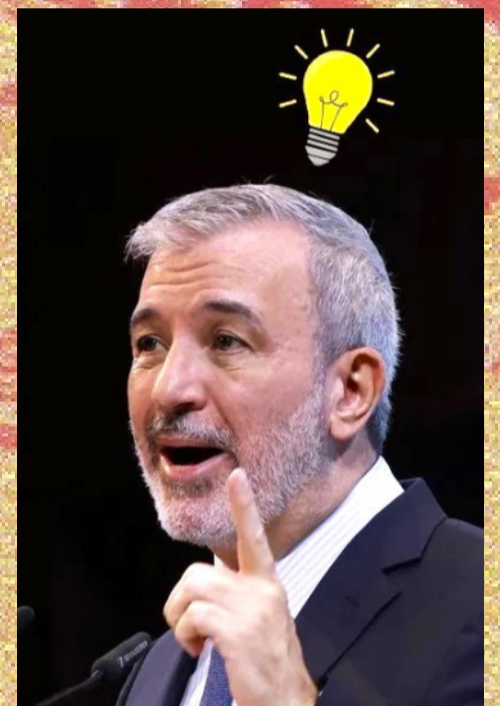
EN COLL-BONI ÉS COLL-ONUT

Brillant idea per acabar amb la fam de Gaza

Quan va sortir escollit com alcalde de Barcelona, me'n feia creus. "De veritat? el Collboni??", em preguntava cada matí. Ara és que no podria pas viure amb un altre alcalde. És collonut. Ho soluciona absolutament tot. Problemes a Barcelona? Doncs, au, tres-centes obres d'una tacada. Falten festes? Mil esdeveniments culturals, sense comptar les maratons (que tallen els carrers i altres bondats). Que hi ha massa soroll ambiental? Cap problema: aconsella els veïns no sortir de casa i tancar els balcons. És un geni!

I, com que li sobra temps, anima els treballadors municipals a que dediquin quatre hores mensuals del seu treball per a ajudar a alimentar Palestina. Hi ha millor remei, més pràctic i efectiu? El Collboni

mateix podria donar, no quatre hores, sinó fins a una quarta part del seu treball; però, pobra Palestina, tampoc no en trauríem gran cosa.

ELS PUJOL, VISTOS PER A SENTÈNCIA

El final del pare de la pàtria i dels seus fills?

Als catalans, a molts catalans, ens costa comprendre aquest galimaties que ha estat el judici als fills de l'ex-president Pujol. Com també el fet que el pare Pujol en sigui exclòs. Un judici sota l'ombra de l'operació per a desballestar eternament les temptacions burgeses catalanes d'assolir un estat

propi. Els Pujol són culpables? Ben probablement!

No és que a Espanya siguin més honestos —ja ens agradaria— sinó que el fet de tenir tot el poder fa que la destrucció total de l'enemic sigui una necessitat del mateix sistema. Esperem la sentència entre riures i llàgrimes.

LA GUERRA ENTRE GANGS S'INCREMENTA

Els beneficis del narcotràfic van a l'alça

servir per atacar-se entre bandes rivals del narcotràfic; perquè, dins el turbocapitalisme global dels nostres dies, és molt difícil resoldre les coses d'una altra manera. Però, en poc temps i en funció del poder que assoleixin, les faran servir també contra la mateixa policia; al capdavant, una altra banda rival —segurament, la més perillosa.

A prop de la Jonquera —tot just passada la maleïda frontera—, la policia va interceptar un cotxe, els ocupants del qual van fugir. I, sorpresa, al vehicle hi havia dotze kalàixnikovs; un per cada apòstol —coses d'aquesta estimada terra de contraban. Per ara, aquestes armes de guerra només les fan

El territori català s'està convertint en un país sota la fèrula del narcotràfic. Són els nous bandolers potser? Més aviat són els "nous" emprenedors, CEOs emergents que acabaran controlant l'economia (de fet, ja la controlen, en part), amb la complicitat dels poders polítics. S'estan passant de la ratlla.

